

markedet i løbet af overgangsperioden, men vil også have en vigtig rolle at spille i de økonomiske processer på de europæiske markeder, som er skabt ved hjælp af konkurrence.

Bag denne bestemmelse i Traktaten ligger økonomiske og sociale overvejelser.

På det økonomiske område imødekommer konkurrencen — selv den ufuldstændige konkurrence — købernes og forbrugernes behov i videst mulig udstrækning. Jo mere intensiv konkurrencen er, jo større vil tilskyndelsen og behovet være for industri og handel til at udnytte alle foreliggende muligheder for produktion, fordeling, rationalisering og forbedring med henblik på størst mulig forbrugertilfredsstillelse.

På denne måde tjener konkurrence samtidig til både tekniske og økonomiske fremskridt. Endvidere modvirker konkurrence tendenser til prisstigninger; især formindsker den faren for, at højere omkostninger fører til højere priser. Endelig medfører konkurrence en mere jævn fordeling af gevinsterne blandt erhvervslivets forskellige sektorer og reducerer faren for vedvarende fejlinvesteringer.

Reguleringen af konkurrencen må også sikre den størst mulige grad af personlig frihed for alle, som tager del i det økonomiske og sociale liv.

Konkurrence indebærer mulighed for et valg for producenter, handlende og forbrugere. Konkurrencepolitikens mål er at bevare denne mulighed for at vælge og at sikre, at fri adgang til at tage del i økonomisk virksomhed ikke misbruges på en sådan måde, at dette hindrer andre heri.

Af disse grunde er en konstruktiv konkurrencepolitik et af de vigtigste og mest effektive midler for Fællesskabet til at gennemføre Traktatens målsætninger. Til at sikre en balanceret udvikling inden for fællesmarkedet er i så henseende konkurrencepolitik, udviklingspolitik, strukturpolitik og pengepolitik gensidigt udfyldende.

A. Konkurrencebegrænsninger fra virksomhedernes side.

1) Aftaler.

24. Den forordning om konkurrence, der blev vedtaget af Rådet ved årets begyndelse,

har givet Kommissionen de nødvendige beføjelser til at bringe de bestemmelser i anvendelse, som især tager sigte på aftalerne mellem virksomhederne og de fælles forretningsmetoder. Som en supplerende foranstaltning vil Kommissionen inden udgangen af året vedtage en forordning om afhøring af de interesserede parter og tredieparter under processen.

Kommissionens opgave vil for fremtiden blive så effektivt som muligt gennem den administrative praksis, som udvikles, at anvende denne nye europæiske lov. Kommissionen vil ved fortolkningen af denne bygge på den dobbelte målsætning, som er nedlagt i Traktaten: at værne om konkurrencen og den frie økonomiske handlingsevne for alle, som virker på markedet. Behovet for sikkerhed over for loven vil blive imødekommet ved antagelse af præcise og juridisk anvendelige kriterier, især med hensyn til, hvilke aftaler der kan undtages i henhold til Traktatens artikel 85 (3).

Kommissionen vil i særlig grad være opmærksom på spørgsmålet om, hvorledes visse vertikale aftaler og licenskontrakter, der er så hyppige inden for forretningsverdenen, kan bringes ind under kartelbestemmelserne, og hvorledes der mest effektivt kan føres tilsyn med disse ved hjælp af mindst mulig administration. Den europæiske lov om konkurrencebegrænsning bør anvendes på en sådan måde, at den først og fremmest afskaffer de begrænsninger, som i særlig grad har en ugunstig virkning på fællesmarkedets udvikling.

2) Dominerende stilling.

25. Kommissionen vil tillægge forbuddet mod urimelig udnyttelse af en dominerende markedsstilling samme betydning som forbuddet mod aftaler om konkurrencebegrænsning. Målet for Kommissionens politik er at forhindre monopolistiske eller oligopolistiske markedsstillinger i at føre til urimelige priser, for stor produktionskapacitet og dermed fejlinvestering, uelastiske priser under konjunktursvingninger og automatiske prisstigninger ved lønstigninger eller andre omkostningsforøgelser.

Kommissionen vil især lægge vægt på de bestemmelser i den første konkurrenceforordning, der vedrører undersøgelser af økonomiske sektorer. I løbet af anden etape